

Uchwała Nr XXIX/ 146 /2020
Rady Gminy w Orońsku
z dnia 27 sierpnia 2020 roku

w sprawie:

sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu skargi Prokuratora Rejonowego Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu na uchwałę nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2019 poz. 2325) **Rada Gminy w Orońsku uchwała, co następuje:**

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu wniesioną pismem z dnia 28 grudnia 2018 roku (data wpływu do Urzędu Gminy 22 lipca 2020 roku) skargę Prokuratora Rejonowego Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu na uchwałę nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko (*załącznik nr 1 do niniejszej uchwały*) oraz kopię skarżonej uchwały (*załącznik nr 2 do uchwały niniejszej*).

§ 2. Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 (*załącznik nr 3 do uchwały niniejszej*).

§ 3. Upoważnia się Wójta Gminy Orońsko do podpisania odpowiedzi na skargę i przekazania jej wraz z aktami sprawy oraz przedmiotową uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Orońsko.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Sylwester Różycki

Uzasadnienie

Pismem z dnia 20 lipca 2020 roku, które wpłynęło do Rady Gminy w Orońsku dnia 22 lipca 2020 roku Prokurator Rejonowy Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu skargę na uchwałę nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko..

Przedmiotowa skarga prokuratora dotyczy uchwały nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko. Skarżący zarzuca przedmiotowej uchwale rażące naruszenie wskazanych w jej treści przepisów prawa i na tej podstawie wniosł o stwierdzenie przez tut. Sąd nieważności ww. uchwały w części, tj. § 2, 13, 14, 16, 17 uchwały.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów skargi wskazać trzeba, iż Prokurator niewłaściwie zinterpretował treść zaskarżonych paragrafów uchwały, albowiem fakt powtórzenia zapisu ustawowego nie stanowi o przejęciu przez Radę Gminy kompetencji ustawodawcy, ale zawiera sui generis informację dla adresata prawa miejscowego, wskazując na źródła i konsekwencje nieprzestrzegania uchwały.

Skarżący błędnie przypisuje organowi stanowiącemu Gminy, ustanowienie przepisów porządkowych, z czym nie można się zgodzić. Zapisy uchwały nie kolidują z powszechnie obowiązującymi aktami ustawowymi regulującymi kwestie porządkowe w sprawach utrzymania czystości i porządku, wręcz przeciwnie z nimi korespondują. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego § 2 ust. 9 załącznika do uchwały, Organ podnosi, iż Gmina ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikającą z nieuprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości w razie nienależytego sprawowania nadzoru nad wykonaniem przez właściciela obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 1461, dalej: „”). Zatem nawet jeżeli powtórzenie w akcie prawa miejscowego zapisów zawartych poprzednio w ustawie stanowi naruszenie zasad techniki legislacyjnej, to nie można zgodzić się ze stanowiskiem, iż stanowi to istotne naruszenie prawa, a tylko takie tego rodzaju naruszenie dawałoby podstawę do stwierdzenia jej nieważności w tej części.

Dalej odnosząc się do zasadności zarzutów Skarżącego do kolejnych zaskarżonych paragrafów wyjaśnić należy:

W zakresie § 13 Regulaminu stanowiącego załącznik do uchwały, należy zważyć, że delegacja z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. upoważnia radę gminy do sformułowania obowiązków właścicieli zwierząt domowych zmierzających do zapewnienia ochrony przed zagrożeniami, uciążliwościami oraz zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wprowadzenie nakazu w § 13 załącznika do uchwały nie tylko zatem nie narusza prawa, ale też służy osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., gdyż w istocie precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla tego gatunku. W tym kierunku zmierza także

aktualne orzecznictwo sądowo-administracyjne, m.in. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 czerwca 2020 roku sygn. akt II SA/Go 104/20 (LEX nr 3029122) „Delegacja z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. upoważnia radę gminy do sformułowania obowiązków właścicieli zwierząt domowych zmierzających do zapewnienia ochrony przed zagrożeniami, uciążliwościami oraz zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, nie tylko zatem nie narusza prawa, ale też służy osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., gdyż w istocie precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla tego gatunku. Rada gminy nie może jednak sformułować tego obowiązku zbyt szeroko i nie wprowadzając od niego wyjątków. Narusza bowiem w ten sposób konstytucyjną zasadę proporcjonalności. Postanowienia regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie nie mogą być zatem bardziej restrykcyjne od przepisów ustawy, a ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela muszą być uregulowane wyłącznie w drodze ustawy. Tytułem przykładu można wskazać np. na art. 20a ust. 6 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zgodnie z którym osoba niepełnosprawna nie jest zobowiązana do zakładania psu asystującemu kagańca oraz prowadzenia go na smyczy”.

Ponadto jeżeli Rada Gminy upoważniona była do uregulowania kwestii dotyczących szczegółowych warunków utrzymania czystości, to nie można zgodzić się ze stanowiskiem Skarżącego, że Rada Gminy przekroczyła upoważnienie ustawowe. W ocenie organu zupełnie bezpodstawny jest także zarzut przekroczenia upoważnienia ustawowego.

W kontekście § 14 załącznika do uchwały nie sposób zgodzić się z tezą Prokuratora, jakoby organ miał przekroczyć w tym zakresie delegację ustawową z art. 4 ust. 2 u.c.p.g. Kwestię, wymaganą przez art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., w Regulaminie reguluje zarówno § 13, jak i 14. W ocenie tut. Organu materia ta została należycie uregulowana, w sposób zgodny z wymaganiami ustawy.

Co się natomiast tyczy zarzutu dotyczącego § 16 załącznika do uchwały, należy wskazać, że materia z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ma charakter względnie obligatoryjny w tym sensie, iż potrzeba wyznaczenia w regulaminie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania zachodzi tylko wówczas, gdy na terenie gminy występują obszary, które - jak to już wyżej wskazano - ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji.

Wobec powyższego niezasadny jest i ten zarzut Prokuratora, bowiem zakładając racjonalność ustawodawcy należy przyjąć, że celem upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 8 u.c.p.g. było zobligowanie organu gminy do kazuistycznego wskazania obszarów na terenie gminy, które ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji. Z tego samego względu, niezasadny jest zarzut Prokuratora dotyczący § 17 załącznika do uchwały (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 14 czerwca 2018 roku sygn. akt IV SA/Po 431/18, LEX nr 2520291).

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Organ, o którym mowa w § 1 (to jest organ którego czynności lub zaniechania skarga dotyczy),

przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Biorąc pod uwagę podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.

Załączniki :

- 1) *Skarga Prokuratora Rejonowego Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu z dnia 28 grudnia 2018 roku,*
- 2) *uchwała nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia „Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków”,*
- 3) *odpowiedź na skargę.*

PROKURATURA REJONOWA
w Przysusze
OŚRODEK ZAMIEJSCOWY
26-500 Szydłowiec
ul. Strażacka 1 A (3)
PROZ Pa 64.2018

Szydłowiec, dnia 28 grudnia 2018r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
VIII Wydział Zamiejscowy
w Radomiu
ul. Słowackiego 7

za pośrednictwem

Rady Gminy w Orońsku

Skarżący: Prokurator
Ośrodka Zamiejscowego
Prokuratury Rejonowej w Przysusze
z siedzibą w Szydłowcu
26-500 Szydłowiec, ul. Strażacka 1A

Strona Przeciwna:
Rada Gminy w Orońsku

Skarga Prokuratora

- I. Na podstawie art. 8 § 1, art. 50 § 1 i art. 52 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2012.270 j.t.) i art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015.1515 j.t. z późn. zm.) wnoszę skargę na uchwałę nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko
- II. Uchwale tej zarzucam rażące naruszenie przepisów § 115, §118, § 135, §137, §146 i §147 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zasad techniki prawodawczej z dnia 20 czerwca 2002 r (Dz.U. nr 100, poz.908 – dalej ZTP) w związku z art. 4 ust 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. z dnia 03 lutego 2016r. Dz. U. z 2016r. poz. 446 ze zm.) poprzez zamieszczenie w niżej wymienionych przepisach uchwały uregulowań wykraczających poza upoważnienie ustawowe, powtórzenie przepisów ustawy upoważniającej (u.c.p.g), ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz.U z 2013r

poz.21) , ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r (tj. z dnia 19.04.2013 r Dz.U. z 2013 r poz.856) o ochronie zwierząt w szczególności:

- w § 2 ust. 9 załącznika do uchwały powtórzono zapis art. 5 ust.1 pkt.4 u.c.p.g tj. obowiązku dotyczącego uprzątnięcia błota, śniegu , lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych bezpośrednio przy granicy nieruchomości
 - w § 13 załącznika do uchwały wprowadzono odpowiedzialność za zachowanie zwierząt z przekroczeniem delegacji ustawowej z art. 4 ust. ust. 2 pkt.6 u.c.p.g,
 - w § 14 załącznika do uchwały wprowadzono określenie , iż zasady postępowania z bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy reguluje odrębna uchwała Rady Gminy w Orońsku z przekroczeniem delegacji ustawowej z art. 4 ust. ust. 2 u.c.p.g,
 - w § 16 załącznika do uchwały wprowadzono określenie obowiązków deratyzacji w odniesieniu do budynków jednorodzinnych , może być realizowany w miarę z przekroczeniem delegacji ustawowej z art. 4 ust. ust. 2 pkt.8 u.c.p.g,
 - w § 17 załącznika do uchwały sędowano obowiązków wyznaczania obszaru deratyzacji na Wójta Gminy Orońsko w przypadku wystąpienia populacji gryzoni, stwarzającej zagrożenie sanitarne podczas , gdy wyznaczenie obszaru deratyzacji należy do obowiązków rady gminy,
- III. Wskazując na powyższe i powołując się na art. 147 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z dnia 20 września 2002r., nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) wnoszę o stwierdzenie nieważności wskazanych w pkt II przepisów zaskarżonej uchwały Rady Gminy w Orońsku jako naruszających prawo w sposób istotny

Uzasadnienie

Rada Gminy w Orońsku działając na podstawie art. 4 ust 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016r. poz. 446 ze zm.), art. 18 ust 2 pkt 15, art. 41 ust 1 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym podjęła uchwałę nr XXII/118/16 z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Orońsko.

Uchwała rady gminy podjęła w przedmiocie regulaminu porządku i czystości w gminie, zgodnie z przepisem art. 4 ust 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku na terenie gminy Orońsko.

Uchwała rady gminy podjęła w przedmiocie regulaminu porządku i czystości w gminie, zgodnie z przepisem art. 4 ust 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ma charakter aktu prawa miejscowego. Przepis art. 87 ust 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej akty prawa miejscowego zalicza do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji, akty prawa miejscowego mogą być stanowione przez organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Ustawa określa zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego. Z przedstawionych uregulowań wynika, że zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie, co przesądza o ich zależnej pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej musi być zawarte upoważnienie (delegacja) dla rady gminy do podjęcia aktu prawa miejscowego. Zasada ta znajduje też potwierdzenie w art. 40 ust 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Przy ocenie aktu prawa miejscowego należy mieć zatem na względzie, że akt ten nie może naruszać nie tylko regulacji ustawy zawierającej delegację do jego ustanowienia, ale również przepisów Konstytucji oraz innych ustaw pozostających w pośrednim lub bezpośrednim związku z regulowaną materią.

W doktrynie wskazuje się, że upoważnienie do stanowienia aktów prawa miejscowego może przybrać postać delegacji szczególnej lub generalnej.

Szczegółowe upoważnienie ustawowe określa materię, która może być przedmiotem regulacji w drodze aktu prawa miejscowego i organy kompetentne do jego wydania. Najczęściej upoważnienie to dotyczy materii, która jest ogólnie uregulowana w ustawie, a organom pozostawione zostaje uregulowanie kwestii szczegółowych.

Zakres regulacji uchwalonego regulaminu wynika z art. 4 ust 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, który przewiduje, że regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1. wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:
 - a) prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, a tym powstających w gospodarstwach domowych

przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,

- b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń w części nieruchomości służących do użytku publicznego,
 - c) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi,
2. rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczenia tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników
 3. częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego
 4. uchylony
 5. innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami
 6. obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku
 7. wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub poszczególnych nieruchomościach
 8. wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia

Przedstawione powyżej wyliczenie elementów uchwały w przedmiocie regulaminu utrzymania porządku i czystości w gminie ma charakter wyczerpujący, co oznacza, że nie wolno w nim zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść art. 4 ustawy. Jednocześnie przepis ten zawiera obligatoryjne elementy regulaminu, co powoduje, że w uchwale tej muszą znaleźć się postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art.4 ust. 2 ustawy.

Rada Gminy nie ma prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w tym przepisie, ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Uchwalając akt prawa miejscowego, w oparciu o normę ustawową organ stanowiący musi ściśle uwzględnić wytyczne zawarte w upoważnieniu. Organ stanowiący musi ściśle uwzględnić wytyczne zawarte w upoważnieniu. Organ stanowiący ma obowiązek ścisłej interpretacji normy upoważniającej, nie może domniemywać swej kompetencji, dokonywać wykładni rozszerzającej czy wyprowadzić kompetencji w drodze analogii. Odstąpienie od wskazanych reguł narusza związek formalny i materialny między aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa.

Wprowadzając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia przepisu prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa. Przyjmuje się jednak, że podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały stanowią takie naruszenia prawa, które mieszczą się w kategoriach rażących naruszeń. Powyższe wynika z treści art. 91 ust. 1 zd. Pierwsze z związku z ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r nr 1591 ze zm.) zgodnie z którymi stawa organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna, chyba że naruszenie prawa ma charakter nieistotny.

Z istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu ustawy o samorządzie gminnym mamy do czynienia nie tylko w przypadku wykroczenia przez radę gminy poza zakres upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego. Taka sytuacja powstaje również gdy prawodawca lokalny reguluje materię uregulowaną już aktami wyższego rzędu (ustawami), co pozostaje w związku z naruszeniem zasad techniki prawodawczej.

Pojęcie „sprzeczności z prawem w rozumieniu art. 91 ust. 1 u. s. g. obejmuje sprzeczność postanowień uchwały z jakimkolwiek aktem prawa powszechnie obowiązującego, co w konsekwencji oznacza, że również „Zasadami techniki prawodawczej, które stanowią załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r (tj. z dnia 29.0220016 r. Dz. U. z 2016 r Dz. U. z 2016 poz. 283). Choć w większości przypadków sprzeczność z konkretnymi, szczegółowymi dyrektywami legislacyjnymi zawartymi w w/w rozporządzeniu będzie miała zapewne charakter nieistotnego naruszenia prawa, to jednak nie można wykluczyć sytuacji, w których konkretne uchybienie zasadom techniki prawodawczej przyjdzie zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa. Będzie to zwłaszcza dotyczyć reguł określonych w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego mianem „fundamentalnych kanonów techniki prawodawczej” (postanowienie Trybunału

Konstytucyjnego z dnia 27.04.2004r., P16/3: OTK-A 2004/4/36), nakaz przestrzegania jest jako jeden z elementów konstytucyjnej zasady prawidłowej legislacji.

Jednym ze wspomnianych „fundamentalnych kanonów” tworzenia prawa jest niewątpliwie reguła wynikająca z §115 w zw. z §143 w/w rozporządzenia, w myśl której w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Podobnie zakotwiczona w art. 94 Konstytucji jest dyrektywa wynikająca z § 118 w zw. z §143 rozporządzenia, w świetle której w akcie prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych. Takie powtórzenie, jest co do zasady, zabiegiem niedopuszczalnym traktowanym w dominującym nurcie orzecznictwa sądów administracyjnych i TK jako rażące naruszenie prawa (wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30.06.2011 r. sygn.. IVSA/PO 431/11). Co do zasady unormowania aktu prawa miejscowego zawierające powtórzenie regulacji ustawowych naruszają nie tylko przepisy §118 w zw. z § 143 ZTP ale także art. 7 i art. 94 Konstytucji, stanowiąc w istocie uregulowanie danej materii bez wymaganego upoważnienia bądź też z przekroczeniem jego granic.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że postanowienia przedmiotowego regulaminu, jako aktu prawa miejscowego (co wynika wprost z treści art. 4 ust. 1 ustawy), nie mogą w szczególności wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia unormowanego w art. 4 ust. 2 ustawy, być niezgodne z innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz powtarzać regulacji zawartych w tych przepisach, ani też formułować ustanawianych w nim nakazów lub zakazów w sposób niejasny lub niejednoznaczny. Naruszenie któregokolwiek z tych wymogów będzie, co do zasady, skutkowało nieważnością wadliwego przepisu. Takie bowiem wady legislacyjne są bowiem traktowane w orzecznictwie sądów administracyjnych jako przypadki istotnego naruszenia prawa (wyrok NSA z dnia 30.09.2009 r. II OSK 1077/09).

Analizując treść zaskarżonego regulaminu należy uznać , że nieuprawnionym było powtórzenie i modyfikacja w § 2 ust. 9 treści art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W powyższym paragrafie regulaminu Rada nałożyła na właścicieli nieruchomości obowiązek uprzątnięcia błota śniegu , lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych bezpośrednio przy granicy nieruchomości. Odnosząc się do powyższej regulacji wskazać należy , że w myśl pkt.1 lit b cytowanego art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach regulamin może wprowadzać obowiązek uprzątnięcia przez właściciela nieruchomości śniegu i lodu z części nieruchomości służących

do użytku publicznego. Natomiast obowiązek uprzątnięcia chodnika został uregulowany w art. 5 ust. 1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach zgodnie z którym właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu , lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości , przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości: właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych. Zatem regulacja 2 ust. 9 regulaminu stanowi powtórzenie i nieuprawniona modyfikację treści art. 5 ust. 1 pkt.4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

W myśl art. 4 ust.2 pkt.6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada uprawniona jest jedynie do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Bez podstawy prawnej został zatem uchwalony w §21 regulaminu w zakresie odpowiedzialności za zachowania zwierząt. Kwestię odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez zwierzęta reguluje bowiem art. 431 kodeksu cywilnego. Uchwała określa obowiązki osób trzymających zwierzęta domowe w sposób zbyt daleko idący niż przewidział to i upoważnił organ stanowiący gminy ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt. 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Nie mieści się również w zakresie przedmiotowym art. 4 ust. 2 ustawy unormowanie wprowadzone w 17 załącznika do zaskarżonej uchwały określające , iż zasady postępowania z bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy reguluje odrębna uchwała Rady Gminy w Orońsku. . Nie znajduje bowiem uzasadnienia w treści delegacji ustawowej stwierdzenie, iż zasady postępowania z bezdomnymi zwierzętami reguluje odrębna uchwała w sytuacji, gdy okoliczność ta wynika z art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt, który zobowiązuje radę gminy do określenia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W załączniku do zaskarżonej uchwały zawarto rozdział nr 7 regulujący kwestie dotyczące deratyzacji. Rozdział ten zatytułowany jest „obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz terminy jej przeprowadzania”. Przepisy w nim zamieszczone nie wypełniają jednak dyspozycji art. 4 ust.2 pkt.8 ustawy, który wymaga wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania. Tymczasem zaś, obowiązek zawarty w §16 regulaminu sformułowany został w taki sposób

, że „obowiązkowej deratyzacji nieruchomości , co najmniej raz w roku, podlegają tereny zabudowane budynkami wielorodzinnymi. Obowiązek ten , w odniesieniu do budynków jednorodzinnych , może być realizowany w miarę potrzeby „. Sformułowania takie nie oznaczają ani wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji ani wyznaczenia terminów jej przeprowadzania. Celem upoważnienia z art. 4 ust.2 pkt.8 ustawy do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji było zobligowanie rad gmin do wskazania konkretnych obszarów w obrębie właściwości gminy, które ze względu na realizowane tam funkcje, bądź inne okoliczności (np. sposób użytkowania) wymagają poddania ich obowiązkowi deratyzacji, nie zaś, tak jak uczyniono, określenia częstotliwości dokonywania deratyzacji. Tym bardziej za niedopuszczalny należało uznać zapis obligujący do przeprowadzania deratyzacji „ w miarę potrzeby”. Jest to pojęcie ogólnikowe, niesprecyzowane, dające możliwości wypełnienia różnymi treściami w zależności od tego , kto miałby te potrzeby oceniać. Użycie takich sformułowań w akcie prawnym jest niedopuszczalne. Ponadto rada gminy upoważniona jest do wyznaczenia obszarów podlegających deratyzacji i terminów jej przeprowadzania. Upoważnienia tego zatem organ uchwałodawczy nie mógł scedować na Wójta gminy , a zatem §17 Regulaminu rażąco narusza prawo.

Mając powyższe na uwadze należy podnieść, iż zaskarżona uchwała została podjęta z naruszeniem przepisów prawa i zasadnym jest wyeliminowanie wadliwych unormowań z obrotu prawnego.

**PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Anna Gonciarska**

W załączeniu
- 4 odpisy skargi

**PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY**
inż. Sylwester Różycki

**Uchwała Nr XXII/118/16
Rady Gminy w Orońsku
z dnia 13 lipca 2016 r.**

w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Orońsko

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 250), po zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szydłowcu, Rada Gminy w Orońsku uchwala, co następuje:

§ 1.

Uchwala się Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Orońsko, stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Orońsko.

§ 3.

1. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2016 r.

Przewodnicząca Rady Gminy
Ewelina Sułgowska

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY OROŃSKO

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1.

Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Orońsko, zwany dalej „regulaminem”, określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Orońsko.

Rozdział 2

Wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości

§ 2.

Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku na terenie nieruchomości poprzez:

1. wyposażenie nieruchomości w opisane w Rozdziale III niniejszego *Regulaminu*, pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym;
2. przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, o ile nieruchomość nie została wcześniej wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych;
3. przy braku sieci kanalizacyjnej gromadzenie nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych lub oczyszczanie poprzez przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych,
4. oddzielne gromadzenie nieczystości ciekłych w postaci ścieków bytowych oraz gnojówki i gnojowicy, w przypadku prowadzenia działalności rolniczo-hodowlanej, którą należy wykorzystywać zgodnie z zapisami ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. *o nawozach i nawożeniu* (Dz. U. Nr 147, poz. 1033 ze zm.);
5. prowadzenie selektywnego zbierania i przekazywanie odpadów komunalnych przedsiębiorcy odbierającemu odpady, w sposób opisany w niniejszym *Regulaminie*;
6. zbieranie odpadów niepodlegających selekcji do pojemników lub worków o wielkości i liczbie uzależnionej od liczby mieszkańców nieruchomości w sposób opisany w niniejszym *Regulaminie*;
7. przekazywanie odpadów zebranych selektywnie i pozostałych zmieszanych przedsiębiorcy w terminach wyznaczonych harmonogramem dostarczonym właścicielom nieruchomości oraz dysponującym lokalem przez przedsiębiorcę;
8. umożliwienie przedsiębiorcy zajmującemu się odbiorem odpadów dostępu do pojemników zgodnie z harmonogramem odbioru odpadów w sposób umożliwiający opróżnianie pojemników bez narażania na szkodę ludzi, budynków, pojazdów w szczególności przez wystawienie pojemników przed posesję; nie wystawienie pojemników powoduje ich nieodebranie, co nie zwalnia od uiszczenia opłaty;
9. uprzątnięcie przez właścicieli nieruchomości: błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, w tym z powierzchni chodników położonych bezpośrednio przy granicy nieruchomości;
10. utrzymywanie w stanie czystości pojemników i miejsce gromadzenia odpadów komunalnych;
11. mycie pojazdów samochodowych poza myjniami wyłącznie w miejscach dozwolonych, a więc:

- a) na terenie nieruchomości nie służącej do użytku publicznego tylko pod warunkiem, że powstające ścieki odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej lub gromadzone w szczelnych zbiornikach bezodpływowych, w szczególności ścieki takie nie mogą być odprowadzane bezpośrednio do zbiorników wodnych lub do ziemi,
 - b) na terenach służących do użytku publicznego tylko w miejscach do tego przygotowanych i specjalnie oznaczonych, z dala od otwartych zbiorników i cieków wodnych;
12. wykonywanie drobnych napraw tj. wymiana kół, świece zapłonowych, żarówek, uzupełnianie płynów, regulacje, pojazdów samochodowych poza warsztatami samochodowymi, na terenie nieruchomości dozwolone są tylko za zgodą właściciela nieruchomości i tylko wtedy, gdy nie są one uciążliwe dla sąsiednich nieruchomości, a powstające odpady są gromadzone w sposób umożliwiający ich usunięcie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 250);
 13. stosowanie oraz gromadzenie obornika i płynnych odchodów zwierzęcych na terenie gospodarstwa rolnego w miejscach spełniających wymogi przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007r. *o nawozach i nawożeniu* (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 625 z późn. zm.);
 14. stosowanie się właścicieli zwierząt domowych i gospodarskich do przepisów rozdziałów V i VI niniejszego *Regulaminu*;

§ 3.

Ustala się następujące zasady w zakresie prowadzenia selektywnego zbierania i odbierania odpadów:

1. Pojemniki do prowadzenia selektywnej zbiórki może dostarczyć odpłatnie właścicielom nieruchomości przedsiębiorca, który odbiera odpady.
2. Prowadzenie selektywnego zbierania następujących frakcji odpadów komunalnych: papieru i tektury (w tym opakowania, gazety, czasopisma itd.), metalu, tworzywa sztucznego, szkła i odpadów opakowaniowych ze szkła, opakowań wielomateriałowych, jest obowiązkowe we wszystkich rodzajach zabudowy.
3. Prowadzenie selektywnego zbierania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji, w tym odpadów opakowaniowych ulegających biodegradacji, a także odpadów zielonych z ogrodów i parków jest obowiązkowe we wszystkich rodzajach zabudowy, z tym że w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej, właściciele nieruchomości mogą korzystać z przydomowego kompostownika pod warunkiem, że jego wielkość pozwala na co najmniej dwuletni okres przetrzymania w nim kompostowanego materiału przekładanego warstwą gleby i dojrzałego kompostu; pozostali właściciele nieruchomości przekazują przedsiębiorcy odpady ulegające biodegradacji w workach lub pojemnikach koloru brązowego.
4. Z odpadów opakowaniowych posiadających zakrętki należy je odkręcić; można je ponownie nakręcić po zgnieceniu, tak by zachowały zmniejszoną objętość.
5. Na obszarze zabudowy zagrodowej i jednorodzinnej odpady zebrane selektywnie odbierane są przez przedsiębiorcę sprzed nieruchomości; właściciel ma obowiązek w terminie określonym harmonogramem wystawić je przed wejście na teren nieruchomości.
6. Na obszarach zabudowy wielorodzinnej odpady zebrane selektywnie odbierane są przez przedsiębiorcę z zabezpieczonych pomieszczeń lub przeznaczonych na ten cel ogrodzonych miejsc zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie budynków; dysponujący lokalem mają obowiązek systematycznie wstawiać je tam, zaś właściciel nieruchomości udostępnia wejście przedsiębiorcy, który odbiera odpady.
7. Prowadzenie selektywnego zbierania powstających w gospodarstwach domowych: przeterminowanych leków i chemikaliów (farby, rozpuszczalniki, oleje odpadowe itd.), zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlano-remontowych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, zużytych opon, tekstyliów oraz powstających w rodzinnych gospodarstwach rolnych opakowań po środkach ochrony roślin obowiązkowe jest we wszystkich rodzajach zabudowy.
8. Odpady wymienione w pkt. 7 należy zagospodarować w następujący sposób:
 - przeterminowane leki należy wydzielić ze strumienia odpadów komunalnych i przekazać je do specjalistycznych pojemników znajdujących się w aptekach na terenie Gminy Orońsko lub do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych,

- zużyte baterie i akumulatory należy wydzielić ze strumienia odpadów komunalnych i przekazywać do specjalistycznych pojemników znajdujących się w punkcie selektywnej zbiórki odpadów komunalnych lub do punktów ich sprzedaży,
 - meble i inne odpady wielkogabarytowe należy przekazywać zgodnie z harmonogramem przedsiębiorcy,
 - zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny należy przekazywać zgodnie z harmonogramem przedsiębiorcy lub dostarczać do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych albo do punktów ich sprzedaży,
 - pozostałe odpady należy dostarczać do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych w terminach i na zasadach określonych w regulaminie funkcjonowania takiego punktu.
9. Odpady niebezpieczne z grupy odpadów wymienionych w pkt. 7 należy gromadzić i postępować z nimi w taki sposób, aby uniemożliwić lub ograniczyć dostęp osób trzecich.
 10. Odpady wielkogabarytowe wystawiane są, tak jak pozostałe selektywnie zbierane, bez umieszczania ich w workach; pozostałe wymienione w pkt. 7 należy wkładać do worków bezbarwnych, przezroczystych, tak by możliwa była identyfikacja ich zawartości.
 11. W sytuacji gdy odpady budowlano-remontowe i rozbiórkowe dla ich przekazania muszą zostać załadowane do większego pojemnika, właściciel nieruchomości/dysponujący lokalem ma obowiązek odpowiednio wcześniej zamówić taki pojemnik u przedsiębiorcy, który z kolei ma obowiązek postawić go w terminie 48 godzin.
 12. Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych ma obowiązek w ramach zryczałtowanej opłaty przyjąć wyłącznie te odpady budowlano-remontowe i rozbiórkowe, które powstały w wyniku prowadzenia drobnych robót niewymagających pozwolenia na budowę ani zgłoszenia zamiaru prowadzenia robót do starosty.
 13. Popioły, żużle paleniskowe powstające w związku z ogrzewaniem budynków mieszkalnych należy dostarczać do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych lub zbierać łącznie z odpadami pozostałymi po wydzieleniu frakcji zbieranych selektywnie. W przypadku gdy dla ich przekazania muszą zostać załadowane do większego pojemnika, właściciel nieruchomości/dysponujący lokalem ma obowiązek odpowiednio wcześniej zamówić taki pojemnik u przedsiębiorcy, który z kolei ma obowiązek postawić go w terminie 48 godzin.

§ 4.

Ustala się następujące zasady w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych:

1. Opróżnianie zbiorników bezodpływowych i oczyszczalni przydomowych odbywa się na podstawie zamówienia właściciela nieruchomości, złożonego do podmiotu uprawnionego, z którym podpisał umowę; zamówienie musi być zrealizowane w okresie 3 dni roboczych od złożenia.
2. Częstotliwość opróżniania z osadów ściekowych zbiorników oczyszczalni przydomowych wynika z ich instrukcji eksploatacji.

§ 5.

Ustala się następującą częstotliwość odbioru odpadów komunalnych z terenu nieruchomości i terenów przeznaczonych do użytku publicznego:

1. z obszarów zabudowy zagrodowej, jednorodzinnej i wielorodzinnej do czterech lokali włącznie:
 - zbierane selektywnie papier i tektura, szkło białe i kolorowe, metale, tworzywa sztuczne, opakowania wielomateriałowe – jeden raz w miesiącu;
 - odpady ulegające biodegradacji – dwa razy w miesiącu w okresie od 1 kwietnia do 31 października i jeden raz w miesiącu w okresie od 1 listopada do 31 marca;
 - odpady pozostałe po wydzieleniu frakcji zbieranych selektywnie i odpady zbierane w sposób nieselektywny – jeden raz w miesiącu;
 - odpady wielkogabarytowe oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny – dwa razy w roku (jeden termin na wiosnę drugi na jesieni);
2. z obszarów zabudowy wielorodzinnej powyżej czterech lokali:
 - zbierane selektywnie papier i tektura, szkło białe i kolorowe, metale, tworzywa sztuczne, opakowania wielomateriałowe – jeden raz w miesiącu;

- odpady ulegające biodegradacji - dwa razy w miesiącu w okresie od 1 kwietnia do 31 października i jeden raz w miesiącu w okresie od 1 listopada do 31 marca;
 - odpady pozostałe po wydzieleniu frakcji zbieranych selektywnie i odpady zbierane w sposób nieselektywny – dwa razy w miesiącu;
 - odpady wielkogabarytowe oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny – dwa razy w roku (jeden termin na wiosnę drugi na jesieni);
3. opróżnianie koszy ulicznych oraz z parków, przystanków i peronów następuje dwa razy w tygodniu;
 4. opróżnianie pojemników przeznaczonych na selektywną zbiórkę opakowań, stojących na terenach przeznaczonych do użytku publicznego następuje co dwa tygodnie.

Rozdział 3

Rodzaje i minimalna pojemność pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunki rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym

§ 6.

Określa się rodzaje i minimalną pojemność pojemników i worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości:

1. właściciel nieruchomości zapewnia pojemniki, a przedsiębiorca worki w ilości uzależnionej od ilości osób zamieszkujących nieruchomość zgodnie z wypełnioną deklaracją oraz częstotliwości odbierania odpadów;
2. w wyjątkowych, uzasadnionych sytuacjach, do zbierania większych aniżeli przewiduje *Regulamin* ilości odpadów komunalnych, oprócz pojemników, mogą być używane odpowiednio oznaczone worki, nieodpłatnie udostępnione przez przedsiębiorcę, który odbiera odpady na mocy umowy podpisanej z gminą, albo z którym właściciel nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, zawarł umowę na odbiór odpadów komunalnych;
3. właściciele nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, lecz odpady komunalne są wytwarzane, a więc prowadzący działalność gospodarczą, kierujący instytucjami oświaty, zdrowia, zarządzający ogródkami działkowymi, zobowiązani są dostosować pojemność pojemników do swych indywidualnych potrzeb, uwzględniając następujące normatywy dostosowane do dwutygodniowego cyklu odbioru:
 - dla budynków użyteczności publicznej, poza wymienionymi niżej – 2 l na każdego pracownika oraz 0,5 l na każdego interesanta, klienta lub odwiedzającego;
 - dla szkół wszelkiego typu - 2 l na każdego ucznia, studenta i pracownika;
 - dla żłobków i przedszkoli - 2 l na każde dziecko i pracownika;
 - dla lokali handlowych – 30 l na każde 10 m² pow. całkowitej, jednak co najmniej jeden pojemnik o pojemności 110 l na lokal;
 - dla punktów handlowych poza lokalem - 30 l na każdego zatrudnionego, jednak co najmniej jeden pojemnik o pojemności 110 l na każdy punkt;
 - dla lokali gastronomicznych - 10 l na jedno miejsce konsumpcyjne, dotyczy to także miejsc w tzw. ogródkach zlokalizowanych na zewnątrz lokalu, jednak co najmniej jeden pojemnik o pojemności 110 l;
 - dla ulicznych punktów szybkiej konsumpcji - co najmniej jeden pojemnik o pojemności 120 l;
 - dla zakładów rzemieślniczych, usługowych i produkcyjnych w odniesieniu do pomieszczeń biurowych i socjalnych - pojemnik o pojemności 120 l na każdych 10 pracowników;
 - dla domów opieki, hoteli, pensjonatów, itp. - 20 l na jedno łóżko;
 - dla ogródków działkowych 60 l na każdą działkę w okresie sezonu, tj. od 1 marca do 31 października każdego roku oraz 5 litrów poza tym okresem;
 - dla nieruchomości zamieszkałych na stałe położonych na ogródkach działkowych – przyjmuje się normatyw taki, jak dla zabudowy jednorodzinnej;
 - w przypadku lokali handlowych i gastronomicznych dla zapewnienia czystości wymagane jest

- również ustawienie na zewnątrz, poza lokalem, co najmniej jednego pojemnika na odpady;
- dla budynków letniskowych i użytkowanych na te cele w okresie od 1 marca do 31 października – 20 l na mieszkańca;
 - dla cmentarzy – 21 l od miejsca pochówku.

§ 7.

1. W zabudowie zagrodowej, jednorodzinnej i wielorodzinnej do czterech lokali włącznie, odpady komunalne zbierane są w sposób selektywny w następujący sposób:
 - a) tworzywa sztuczne, metale i opakowania wielomateriałowe należy zbierać do worka koloru żółtego o pojemności od 60 l do 120 l;
 - b) papier i tekturę (w tym opakowania, gazety, czasopisma itd.) należy zbierać do worka koloru niebieskiego o pojemności od 60 l do 120 l;
 - c) szkło i opakowania szklane należy zbierać do worków koloru zielonego o pojemności od 60 l do 120 l;
 - d) odpady ulegające biodegradacji należy zbierać do pojemników lub worków koloru brązowego o pojemności od 60 l do 120 l;
 - e) odpady pozostałe po wydzieleniu frakcji zbieranych selektywnie - w pojemnikach o pojemności od 120 l do 1100 l lub workach w kolorze czarnym o pojemności od 60 l do 120 l;
 - f) worki do selektywnej zbiórki oprócz kolorów winny być oznaczone opisowo i znakiem graficznym.
2. W zabudowie wielorodzinnej powyżej czterech lokali odpady komunalne zbierane są w sposób selektywny w pojemnikach o pojemności od 240 l do 5500 l, oznakowane opisowo i znakiem graficznym, a także kolorami:
 - takimi jak worki - w przypadku selektywnej zbiórki odpadów,
 - neutralnym - dla odpadów pozostałych po wydzieleniu frakcji zbieranych selektywnie.
3. W każdym rodzaju zabudowy odpady komunalne zbierane w sposób nieselektywny należy gromadzić w pojemnikach o pojemności od 120 l do 1100 l lub workach w kolorze czarnym o pojemności od 60 l do 120 l;

§ 8.

Określa się rodzaje pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów na terenach przeznaczonych do użytku publicznego:

- a) na chodnikach, przystankach komunikacji publicznej, peronach kolejowych, w parkach:
 - kosze uliczne o pojemności od 10 l do 60 l;
 - odległość pomiędzy koszami rozstawionymi na drogach publicznych i parkach nie może przekraczać 300 m;
 - na przystankach komunikacji kosze należy lokalizować pod wiatą, a jeśli jej nie ma, to w sąsiedztwie oznaczenia przystanku;
- b) w centrach handlowych, przed sklepami wielkopowierzchniowymi i szkołami - zestawy pojemników przeznaczone do selektywnej zbiórki opakowań ze szkła białego i kolorowego, tworzyw sztucznych, metali, papieru i tektury; wielomateriałowych o pojemności od 800 l do 1500 l, oznakowane kolorami takimi, jak worki przeznaczone do selektywnej zbiórki, opisowo i znakiem graficznym.

§ 9.

Ustala się następujące zasady doboru objętości zbiorników bezodpływowych:

1. Właściciel nieruchomości niemający możliwości włączenia jej do systemu kanalizacji sanitarnej zapewnia utrzymanie czystości i porządku na jej terenie przez wybudowanie i dostosowanie wielkości zbiornika bezodpływowego do ilości osób stale lub czasowo przebywających na jej terenie w taki sposób, by jego opróżnianie było konieczne nie częściej niż raz na dwa tygodnie bez dopuszczenia do przepełnienia - przyjmując zużycie wody według wodomierza lub jako równe 3

- m³/osobę/miesiąc;
2. Dla innych obiektów niewyposażonych w wodomierze przyjmuje się zużycie wody w następujących ilościach:
 - a) pralnie usługowe - 17,0 dm³/kg bielizny/dobę,
 - b) bary, restauracje, jadłodajnie - 3 m³/miejsce/miesiąc,
 - c) kawiarnie - 0,8 m³/miejsce/miesiąc,
 - d) sklepy spożywcze - 2,0 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - e) pozostałe sklepy - 0,9 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - f) apteki - 3,0 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - g) przychodnie lekarskie - 0,5 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - h) zakłady fryzjerskie i kosmetyczne - 4,5 m³/zatrudnionego /miesiąc,
 - i) pozostałe zakłady usługowe - 0,45 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - j) zakłady produkcyjne:
 - bez natrysków - 0,45 m³/zatrudnionego/miesiąc,
 - z natryskami - 1,5 m³/zatrudnionego/miesiąc;
 3. W przypadkach niewymienionych należy przyjąć normy zapisane w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. Nr 8, poz. 70).

§ 10.

Ustala się zasady rozmieszczania urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów i gromadzenia nieczystości ciekłych:

1. Na terenie nieruchomości pojemniki na odpady należy przetrzymywać w miejscu wyodrębnionym dostępnym dla pracowników przedsiębiorcy bez konieczności otwierania wejścia na teren nieruchomości lub, gdy takiej możliwości nie ma, należy wystawiać je w dniu odbioru, zgodnie z harmonogramem, na chodnik lub ulicę przed wejściem na teren nieruchomości; dopuszcza się także wjazd na teren nieruchomości pojazdów podmiotu uprawnionego w celu odbioru odpadów zgromadzonych w pojemnikach.
2. Szczelny zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub oczyszczalnia przydomowa muszą być zlokalizowane w sposób umożliwiający dojazd do nich pojazdu asenizacyjnego przedsiębiorcy w celu ich opróżnienia.
3. Wyselekcjonowane odpady budowlane i zielone pochodzące z pielęgnacji drzew i krzewów muszą być złożone w udostępnionych przez przedsiębiorcę kontenerach, w miejscu umożliwiającym dojazd pojazdu przedsiębiorcy, na miejscu nieutrudniającym korzystania z nieruchomości lub wyznaczonym do tego celu przez właściciela w zabudowie wielorodzinnej.

§ 11.

Pojemniki do gromadzenia odpadów komunalnych i zbiorniki bezodpływowe muszą być eksploatowane zgodnie z ich przeznaczeniem, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.

Nieprzestrzeganie tych wymogów może spowodować odmowę odbioru odpadów i zgłoszenie tego faktu gminie.

1. Zabrania się gromadzenia w pojemnikach i workach na odpady komunalne śniegu, lodu, gruzu, gorącego popiołu i żużla, szlamów, substancji toksycznych, żrących, wybuchowych, przeterminowanych leków, zużytych olejów, resztek farb, rozpuszczalników, lakierów i innych odpadów niebezpiecznych oraz odpadów innych aniżeli komunalne pochodzących z działalności gospodarczej.
2. Zabrania się spalania w pojemnikach i koszach na odpady jakichkolwiek odpadów.
3. Do pojemników i worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki papieru i tektury opakowaniowej i nieopakowaniowej nie wolno wrzucać:
 - opakowań z zawartością, np. żywnością, wapnem, cementem,
 - kalki technicznej,
 - prospektów, foliowanych i lakierowanych katalogów.
4. Do pojemników i worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki szkła opakowaniowego

- i nieopakowaniowego nie wolno wrzucać:
- ceramiki (porcelana, naczynia typu arco, talerze, doniczki),
 - luster,
 - szklanych opakowań farmaceutycznych i chemicznych z pozostałościami zawartości,
 - szkła budowlanego (szyby okienne, szkło zbrojone),
 - szyb samochodowych.
5. Do pojemników i worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki tworzyw sztucznych nie można wrzucać:
- tworzyw sztucznych pochodzenia medycznego, mokrych folii,
 - opakowań i butelek po olejach i smarach, puszek i pojemników po farbach i lakierach,
 - opakowań po środkach ochrony roślin.
6. Do pojemników i worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki metali nie można wrzucać:
- metali łączonych z innymi materiałami, np. gumą.
7. Do przydomowych kompostowników oraz worków przeznaczonych do selektywnej zbiórki odpadów ulegających biodegradacji nie można wrzucać:
- worków foliowych;
 - odpadów surowcowych (tworzyw sztucznych, makulatury, szkła, metalu);
 - odpadów niebezpiecznych (np. żarówek, baterii, lekarstw, farb, lakierów);
 - surowego mięsa, padliny;
 - drewna i piasku;
 - popiołu;
 - odchodów;
 - środków ochrony roślin;
 - odpadów innych aniżeli bioodpady i odpady zielone, z wyjątkiem pochodzących z pielęgnacji drzew i krzewów.
8. Zabrania się odprowadzania płynnych odchodów zwierzęcych oraz odsiązków z obornika do zbiorników bezodpływowych, w których gromadzone są nieczystości płynne pochodzenia bytowego.

Rozdział 4

Inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami

§ 12.

Przedsiębiorca odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości powinien je przekazywać do Regionalnej Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych wskazanej dla Gminy Orońsko w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami Komunalnymi dla Mazowsza na lata 2012 – 2017 z uwzględnieniem lat 2018 - 2023.

Rozdział 5

Obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku

§ 13.

Osoby utrzymujące zwierzęta domowe są zobowiązane do zachowania bezpieczeństwa i środków ostrożności, zapewniających ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do użytku publicznego, ponoszą też pełną odpowiedzialność za zachowanie tych zwierząt.

§ 14.

Zasady postępowania z bezdomnymi zwierzętami na terenie gminy reguluje odrębna uchwała Rady Gminy w Orońsku.

Rozdział 6

Wymagania odnośnie do utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej

§ 15.

1. Utrzymywanie zwierząt gospodarskich jest zabronione na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, oznaczonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego jako takie.
2. Zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich dotyczy także zwartych terenów, zajętych przez budownictwo wielorodzinne, jednorodzinne, instytucje użyteczności publicznej, centra handlowe, hotele, strefy przemysłowe, ogrody działkowe.
3. Na pozostałych terenach wyłączonych z produkcji rolnej dopuszcza się utrzymywanie zwierząt gospodarskich pod następującymi warunkami:
 - a) posiadania budynków gospodarskich przeznaczonych do hodowli zwierząt spełniających wymogi ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - *Prawo budowlane*,
 - b) wszelka uciążliwość hodowli dla środowiska, w tym emisje będące jej skutkiem zostaną ograniczone do obszaru nieruchomości, na której jest prowadzona.
4. Prowadzący chów zwierząt gospodarskich na terenach wymienionych w pkt. 3 zobowiązani są do:
 - a) przestrzegania przepisów sanitarno-epidemiologicznych,
 - b) składowania obornika w odległości co najmniej 10 m od linii rozgraniczającej nieruchomości, na terenie płaskim, tak by odcieki nie mogły przedostawać się na teren sąsiednich nieruchomości,
 - c) przeprowadzania deratyzacji pomieszczeń, w których prowadzona jest hodowla zwierząt, dwa razy do roku wiosną i jesienią, realizowanej przez podmiot uprawniony,
 - d) trzymania pszczół w ulach, ustawionych w odległości co najmniej 10 m od granicy nieruchomości w taki sposób, aby wylatujące i przylatujące pszczoły nie stanowiły uciążliwości dla właścicieli nieruchomości sąsiednich.

Rozdział 7

Obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz terminy jej przeprowadzania

§ 16.

Obowiązkowej deratyzacji nieruchomości, co najmniej raz w roku, podlegają tereny zabudowane budynkami wielorodzinnymi. Obowiązek ten, w odniesieniu do budynków jednorodzinnych, może być realizowany tylko w miarę potrzeby.

§ 17.

W przypadku wystąpienia populacji gryzoni, stwarzającej zagrożenie sanitarne, Wójt Gminy, w uzgodnieniu z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym, może określić inne obszary podlegające obowiązkowej deratyzacji oraz termin jej przeprowadzenia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

inż. Sylwester Różycki

PRZEWODNICZĄCA
RADY GMINY
Ewelina...

**Załącznik nr 3 do Uchwały Nr XXIX/146/2020
Rady Gminy w Orońsku z dnia 27 sierpnia 2020 roku**

Orońsko, dn. 28 sierpnia 2020 roku

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu
ul. Słowackiego 7
26-600 Radom**

Skarżący :

Prokurator Rejonowy
Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury
w Przysusze
z siedzibą w Szydłowcu
ul. Strażacka 1A
26-500 Szydłowiec

Strona przeciwna:

Rada Gminy w Orońsku
ul. Szkolna 8
26-505 Orońsko

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2019 poz. 2325, dalej: „Ustawa”) w imieniu Rady Gminy w Orońsku, przekazuję skargę Prokuratora Rejonowego Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu z dnia 28 grudnia 2018 roku (data wpływu do Rady Gminy w Orońsku 22 lipca 2020 roku), znak PROZ Pa 64.2018, wnosząc o :

1. oddalenie przedmiotowej skargi w całości,
2. zasądzenie od skarżącego na rzecz Organu kosztów postępowania według norm przepisanych,
3. przeprowadzenie rozprawy również pod nieobecność przedstawiciela strony przeciwnej.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 20 lipca 2020 roku, które wpłynęło do Rady Gminy w Orońsku dnia 22 lipca 2020 roku, Prokurator Rejonowy Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu skierował do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie VIII Wydział Zamiejscowy w Radomiu skargę na uchwałę nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku.

Skarżący zarzuca przedmiotowej uchwale rażące naruszenie wskazanych w jej treści przepisów prawa i na tej podstawie wnosi o stwierdzenie przez tut. Sąd nieważności ww. uchwały w części, tj. § 2, 13, 14, 16, 17 uchwały.

Na wstępie wskazać należy, iż Prokurator niewłaściwie zinterpretował treść zaskarżonych paragrafów uchwały, albowiem fakt powtórzenia zapisu ustawowego nie stanowi o przejęciu przez Radę Gminy kompetencji ustawodawcy, ale zawiera sui generis informację dla adresata prawa miejscowego, wskazując na źródła i konsekwencje nieprzestrzegania uchwały. Skarżący błędnie przypisuje organowi stanowiącemu Gminy, ustanowienie przepisów porządkowych, z czym nie można się zgodzić. Zapisy uchwały nie kolidują z powszechnie obowiązującymi aktami ustawowymi regulującymi kwestie porządkowe w sprawach utrzymania czystości i porządku, wręcz przeciwnie z nimi korespondują. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego § 2 ust. 9 załącznika do uchwały, Organ podnosi, iż Gmina ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikającą z nieuprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości w razie nienależytego sprawowania nadzoru nad wykonaniem przez właściciela obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (jedn. tekst: Dz. U. z 2019 r., poz. 1461, dalej: „”). Zatem nawet jeżeli powtórzenie w akcie prawa miejscowego zapisów zawartych poprzednio w ustawie stanowi naruszenie zasad techniki legislacyjnej, to nie można zgodzić się ze stanowiskiem, iż stanowi to istotne naruszenie prawa, a tylko takie tego rodzaju naruszenie dawałoby podstawę do stwierdzenia jej nieważności w tej części.

Dalej odnosząc się do zasadności zarzutów Skarżącego do kolejnych zaskarżonych paragrafów wyjaśnić należy:

W zakresie § 13 Regulaminu stanowiącego załącznik do uchwały, należy zważyć, że delegacja z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. upoważnia radę gminy do sformułowania obowiązków właścicieli zwierząt domowych zmierzających do zapewnienia ochrony przed zagrożeniami, uciążliwościami oraz zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wprowadzenie nakazu w § 13 załącznika do uchwały nie tylko zatem nie narusza prawa, ale też służy osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., gdyż w istocie precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla tego gatunku. W tym kierunku zmierza także aktualne orzecznictwo sądowo-administracyjne, m.in. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 czerwca 2020 roku sygn. akt II SA/Go 104/20 (LEX nr 3029122) „*Delegacja z art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g. upoważnia radę gminy do sformułowania obowiązków właścicieli zwierząt domowych zmierzających do zapewnienia ochrony przed zagrożeniami,*

uciążliwościami oraz zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, nie tylko zatem nie narusza prawa, ale też służy osiągnięciu celu, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., gdyż w istocie precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla tego gatunku. Rada gminy nie może jednak sformułować tego obowiązku zbyt szeroko i nie wprowadzając od niego wyjątków. Narusza bowiem w ten sposób konstytucyjną zasadę proporcjonalności. Postanowienia regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie nie mogą być zatem bardziej restrykcyjne od przepisów ustawy, a ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela muszą być uregulowane wyłącznie w drodze ustawy. Tytułem przykładu można wskazać np. na art. 20a ust. 6 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zgodnie z którym osoba niepełnosprawna nie jest zobowiązana do zakładania psu asystującemu kagańca oraz prowadzenia go na smyczy”.

Ponadto jeżeli Rada Gminy upoważniona była do uregulowania kwestii dotyczących szczegółowych warunków utrzymania czystości, to nie można zgodzić się ze stanowiskiem Skarżącego, że Rada Gminy przekroczyła upoważnienie ustawowe. W ocenie organu zupełnie bezpodstawny jest także zarzut przekroczenia upoważnienia ustawowego.

W kontekście § 14 załącznika do uchwały nie sposób zgodzić się z tezą Prokuratora, jakoby organ miał przekroczyć w tym zakresie delegację ustawową z art. 4 ust. 2 u.c.p.g. Kwestię, wymaganą przez art. 4 ust. 2 pkt 6 u.c.p.g., w Regulaminie reguluje zarówno § 13, jak i 14. W ocenie tut. Organu materia ta została należycie uregulowana, w sposób zgodny z wymaganiami ustawy.

Co się natomiast tyczy zarzutu dotyczącego § 16 załącznika do uchwały, należy wskazać, że materia z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy z 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ma charakter względnie obligatoryjny w tym sensie, iż potrzeba wyznaczenia w regulaminie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania zachodzi tylko wówczas, gdy na terenie gminy występują obszary, które - jak to już wyżej wskazano - ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji.

Wobec powyższego niezasadny jest i ten zarzut Prokuratora, bowiem zakładając racjonalność ustawodawcy należy przyjąć, że celem upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 2 pkt 8 u.c.p.g. było zobligowanie organu gminy do kazuistycznego wskazania obszarów na terenie gminy, które ze względu na szczególne usytuowanie, otoczenie czy realizowane tam funkcje bądź inne okoliczności, wymagają poddania ich obowiązkowej deratyzacji. Z tego samego względu, nieuzasadniony jest zarzut Prokuratora dotyczący § 17 załącznika do uchwały (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 14 czerwca 2018 roku sygn. akt IV SA/Po 431/18, LEX nr 2520291).

Jako, że stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wówczas, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednio oraz wynika wprost z treści tego przepisu. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie

z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt czy też jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku. W ocenie organu, w przedmiotowej sprawie, nie zachodzi przypadek wady kwalifikowanej, mających cechy wyraźnej i oczywistej sprzeczności z prawej, skargę uznać należy za nieuzasadnioną.

Ponadto, zaskarżona uchwała została w przepisowym trybie przedstawiona organowi nadzoru, który nie dopatrzył się uchybień.

Mając na uwadze wszystko powyższe wnoszę o oddalenie skargi Prokuratora Rejonowego w Przysusze jako niezasadnej.

Załączniki :

- 1) *Skarga Prokuratora Rejonowego Ośrodka Zamiejscowego Prokuratury w Przysusze z siedzibą w Szydłowcu z dnia 28 grudnia 2020 roku,*
- 2) *Uchwała nr XXII/118/16 Rady Gminy w Orońsku z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości porządku na terenie Gminy Orońsko,*

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
[Podpis]
inż. Sylwester Różycki